

den højeste Bøde, der kan idømmes efter Loven, og tillige miste sin Stilling, og haardere Dom kan ikke fældes over en Mand, naar han ikke forbyder sig kriminel, og derom var jo ikke Tale her. Det er utvivlsomt saaledes, at der mange Gange i Livet er Forhold, der kunne trænge til at straffes haardere end det, der skete her. Her skete ved den paagældende Forseelse ingen Skade for Mennesker, men kun det, at Køberen fik tilbuddt noget, som ikke burde tilbydes, hvilket ogsaa bør straffes og ikke gentage sig.

Hvis vi sammenligne vor Kontrol med Udlandets, er det givet, at det er den bedste Kontrol, som vistnok noget Land har. Her til Danmark indføres Varer af forskellig Art fra forskellige Lande helt eller tildels uden Kontrol. Det tier man stille til, og jeg skal ingeniunde gøre Paastand paa, at det skal være anderledes, da det vilde være til Skade for mange af dem, der nyde disse Varer, og maaske de ogsaa ere ufarlige, men jeg kan dog ikke lade være her at gøre opmærksom paa, at de Folk, der ere interesserede i denne Indførsel, maaske ere de samme, der raabe saa højt ved et Tilfælde som det, der her indtraf, og hvorom det dog maa tilføjes, at det, der skete, ikke foretoges for at skaffe vedkommende selv ulovlig Fordel. Det var en stor Forseelse, men det var ikke til Fordel for sin egen Lomme, at vedkommende lod det ske.

Til selve Lovforslaget har jeg kun en enkelt Bemærkning at gøre, nemlig til Slutningsbestemmelsen i § 6. Den vil sikkert blive noget vanskelig at overholde, men faar formentlig ogsaa ringe Betydning. Bestemmelsen omhandler, at naar der sælges forbuddt Kød, og vedkommende, som nyder det, tager Skade eller bliver syg deraf, kan han kræve Erstatning derfor ved Domstolene. Det vil være vanskeligt at konstatere, men vil vistnok ikke komme til at spille nogen videre Rolle. Det kan ikke skade, at det staaer der, men skulde Bestemmelsen anvendes, vilde den volde Vanskeligheder, for det er ikke let at konstatere, om det er af det sundhedsfarlige Kød eller af en anden Grund, at vedkommende blev syg. Jeg skal ikke stille Ændringsforslag, men anbefaler Forslaget, som det er.

Overfor en Ytring af det ærede 2det Medlem fra 7ende Kreds (Rottbøll) angaaende Ønskeligheden af Dyrlægernes Statsansættelse skal jeg kun sige, at de ere jo saa at sige statsansatte; de ansættes af Landbrugsministeriet og lønnes af Slagterierne.

Hvis de skulde ansættes som Statsembeds-mænd, vil der i alt Fald opstaa den Vanskelighed, at, da det som Regel er et haardt Arbejde at være Dyrlæge ved de store Eksportslagterier — man kan derfor ikke vente, at Mænd i en fremrykket Alder kunne udfylde saadanne Pladser, det maa være yngre og stærke Kræfter — ville de tidligt gaa af, og saa vilde der være Tale om Pension, og det kan jeg ikke tilraade. Dertil kommer, at de forskellige Dyrlæger jo ikke alle ere lige dygtige, lige gode, og det er da heldigt, om de, som skulle have saa meget med dem at gøre, have en lille Smule Indseende med, hvilke Dyrlæger der skal antages, og kunne give Vink til Ministeriet derom.

Hermed skal jeg anbefale Forslaget til Vedtagelse i uforandret Skikkelse.

Landbrugsministeren (*Ole Hansen*):

Ja, jeg har kun Grund til at udtale min Tilfredshed med den Modtagelse, dette Forslag har faaet her i Tinget, og jeg takker for Tilslutningen. Herefter kan man betragte det som givet, at Sagen vil blive gennemført i indeværende Rigsdags-samling, sikkert til stor Tilfredshed ogsaa for Landmændene omkring i Landet.

Det ærede 2det Medlem for 7ende Kreds (Rottbøll) gjorde opmærksom paa, at dette Lovforslag tillægger Ministeren en meget stor Myndighed, og det er rigtigt. Landbrugsministeren faar efter denne Lov en stor Magt til at skride ind paa mange Omraader. I og for sig vilde det have været nok saa behageligt for Ministeren, om man i selve Loven kunde have fastsat de Regler, hvorefter der skulde gaas frem i de enkelte Tilfælde, men jeg tror, at enhver, der kender til dette Forhold, vil indrømme, at det er ganske umuligt. Det er umuligt i en Lov at fastsætte Regler, hvorefter der skal gaas frem i de enkelte Tilfælde, som man nu kan tænke sig kunne opstaa. Men det er ikke alene det, man skal have for Øje. Ogsaa i Fremtiden vil der indtræffe Spørgsmaal, der trænge til Afgørelse og meget ofte til en hurtig Afgørelse, Spørgsmaal, man slet ikke i Øjeblikket kan forudse. Derfor tror jeg, at det er nødvendigt, at Administrationen faar saa stor en Myndighed, som Forslaget giver; der er sikkert ikke nogen anden Vej at gaa. Det ærede Medlem mente da heller ikke, at der burde gøres Forandringer heri.

Det samme ærede Medlem omtalte Bestemmelsen angaaende Bogføring med Hensyn til Forhandling af Født og Talg,